

Profil praktyczny

Raport zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Nazwa kierunku studiów: zarządzanie i inżynieria produkcji

Nazwa i siedziba uczelni prowadzącej kierunek: Gdańska Szkoła Wyższa
w Gdańsku

Data przeprowadzenia wizytacji: 26-27.02.2021

Warszawa, 2021 r.

Spis treści

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu	3
1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej	3
1.2. Informacja o przebiegu oceny	3
2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów	4
3. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia	6
Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	6
Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	10
Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	15
Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	19
Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	21
Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	23
Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	24
Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	24
Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	26
Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	27
4. Ocena dostosowania się uczelni do zaleceń o charakterze naprawczym sformułowanych w uzasadnieniu uchwały Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (w porządku wg poszczególnych zaleceń)	30

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu

1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Przewodniczący: dr hab. inż. Jacek Tarasiuk, członek PKA

członkowie:

1. dr hab. inż. Janusz Zawiła-Niedźwiecki – ekspert PKA
2. dr hab. inż. Ewa Dostatni – ekspert PKA
3. Andrzej Burgs – ekspert PKA wyznaczony przez pracodawców
4. Jakub Kalinowski – ekspert PKA student
5. Małgorzata Piechowicz – sekretarz zespołu oceniającego

1.2. Informacja o przebiegu oceny

Ocena jakości kształcenia na kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji prowadzonym w Gdańskiej Szkole Wyższej w Gdańsku została przeprowadzona z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej w ramach harmonogramu prac określonych przez Komisję na rok akademicki 2020/2021. Ze względu na zaistniałą sytuację epidemiczną, wizytacja została przeprowadzona w formie zdalnej, zgodnie z uchwałą nr 67/2019 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 28 lutego 2019 r. z późn. zm. w sprawie zasad przeprowadzania wizytacji przy dokonywaniu oceny programowej.

Polska Komisja Akredytacyjna po raz trzeci oceniała jakość kształcenia na ww. kierunku. Poprzednio dokonano powtórnej oceny programowej w roku akademickim 2014/2015 przeprowadzonej po wydanej uprzednio ocenie warunkowej. Uchwałą nr 514/2015 z dnia 25 czerwca 2015 r. Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej przyznało ocenę pozytywną i nie sformułowało w uzasadnieniu wymienionej uchwały zaleceń o charakterze naprawczym.

Zespół oceniający zapoznał się z raportem samooceny przekazanym przez Władze Uczelni. Wizytacja rozpoczęła się od spotkania z Władzami Uczelni, a dalszy jej przebieg odbywał się zgodnie z ustalonym wcześniej harmonogramem. W trakcie wizytacji przeprowadzono spotkania z zespołem przygotowującym raport samooceny, osobami odpowiedzialnymi za doskonalenie jakości na ocenianym kierunku, funkcjonowanie wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia oraz publiczny dostęp do informacji o programie studiów, pracownikami odpowiedzialnymi za umiędzynarodowienie procesu kształcenia, przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego, studentami oraz nauczycielami akademickimi. Ponadto przeprowadzono hospitacje zajęć dydaktycznych, dokonano oceny losowo wybranych prac dyplomowych, a także przeglądu bazy dydaktycznej wykorzystywanej w procesie kształcenia. Przed zakończeniem wizytacji sformułowano wstępne wnioski, o których Przewodniczący zespołu oceniającego oraz współpracujący z nim eksperci poinformowali Władze Uczelni na spotkaniu podsumowującym.

Podstawa prawna oceny została określona w Załączniku nr 1, a szczegółowy harmonogram wizytacji, uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego, w Załączniku nr 2.

2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów

Nazwa kierunku studiów	zarządzanie i inżynieria produkcji	
Poziom studiów (studia I stopnia/studia II stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia I stopnia	
Profil studiów	praktyczny	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	niestacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek ^{1,2}	inżynieria mechaniczna 79% nauki o zarządzaniu i jakości 21%	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	7 semestrów, 210 pkt ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym	6 miesięcy, 24 pkt ECTS	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	-	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	inżynier	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	-	239
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów ³	-	2261
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	-	76
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom kształtującym umiejętności praktyczne	-	120
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	-	70

¹W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny - nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się oraz nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej oraz pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku

² Nazwy dyscyplin należy podać zgodnie z rozporządzeniem MNiSW z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. 2018 poz. 1818).

³ Liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów należy podać bez uwzględnienia liczby godzin praktyk zawodowych.

Nazwa kierunku studiów	zarządzanie i inżynieria produkcji	
Poziom studiów (studia I stopnia/studia II stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia II stopnia	
Profil studiów	praktyczny	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	niestacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek^{4,5}	inżynieria mechaniczna 79% nauki o zarządzaniu i jakości 21%	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	3 semestry, 90 pkt ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym	3 miesiące, 12 pkt ECTS	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	-	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	magister	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	-	85
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów⁶	-	918
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	-	29
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom kształtującym umiejętności praktyczne	-	60
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	-	54

⁴W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny - nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się oraz nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej oraz pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku

⁵ Nazwy dyscyplin należy podać zgodnie z rozporządzeniem MNiSW z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. 2018 poz. 1818).

⁶ Liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów należy podać bez uwzględnienia liczby godzin praktyk zawodowych.

3. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1

Gdańska Szkoła Wyższa (GSW) posiada zdefiniowaną misję i strategię. Misją Uczelni „jest wykształcenie kadr na miarę potrzeb nowoczesnego państwa i regionu — kadr umiających funkcjonować nie tylko w strukturach lokalnych (...). Efektem kształcenia jest wyposażenie absolwentów we wszechstronne umiejętności i kompetencje niezbędne w życiu zawodowym, oparte na wiedzy teoretycznej, ale i obszernej praktyce”. Do strategicznych kierunków rozwoju Uczelni zalicza się: budowanie pozycji dydaktyczno-badawczej Uczelni, wydziałów i jednostek organizacyjnych; stałe doskonalenie jakości kształcenia; rozwój form współpracy z otoczeniem społecznym i gospodarczym GSW oraz ciągłe doskonalenie procesu zarządzania. Koncepcja i cele kształcenia na ocenianym kierunku wpisują się w misję Uczelni i są zgodne z jej strategią. Są również zgodne z polityką jakości określoną Wewnętrznym Systemem Zapewnienia Jakości Kształcenia (WSZJK). Szczególnie jest to uwidocznione w obszarze współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym.

Koncepcja kształcenia na ocenianym kierunku jest zgodna z celami strategicznymi Gdańskiej Szkoły Wyższej. W szczególności uwagę zwraca się na jakość kształcenia i wysokie kwalifikacje absolwentów właściwie przygotowujące do pracy zawodowej i pełnienia różnych ról społecznych. Ze względu na interdyscyplinarność daje możliwość elastyczności w wyborze miejsca i rodzaju wykonywanej pracy. W GSW to Wydział Nauk Inżynierskich jest tą jednostką, która organizuje/nadzoruje kształcenie na ocenianym kierunku.

Absolwent ocenianego kierunku potrafi: zarządzać procesami produkcyjnymi, organizować i zarządzać personelem oraz koordynować pracę zespołów. Jest przygotowany do udziału w realizacji i wdrażaniu prac badawczych i rozwojowych, zwłaszcza dotyczących innowacji technologicznych i organizacyjnych oraz udziału w pracach dotyczących doradztwa technicznego i organizacyjnego w wybranym zakresie inżynierii produkcji – mechaniki i budowy maszyn. Absolwent opanowuje wiedzę konieczną do zrozumienia zagadnień z zakresu budowy, wytwarzania i eksploatacji maszyn. Opracowana koncepcja kształcenia umożliwia ukształtowanie absolwenta przygotowanego do pracy w dużych przedsiębiorstwach różnych branż. Absolwent studiów pierwszego stopnia może kontynuować kształcenie na studiach drugiego stopnia, a także studiach podyplomowych.

Kierunek zarządzanie i inżynieria produkcji został przypisany do nauk inżynierijno-technicznych, dyscypliny inżynieria mechaniczna (dyscyplina wiodąca) oraz nauk społecznych, dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości. W zależności od poziomu studiów Uczelnia przypisała kierunek do określonych dyscyplin w proporcjach wskazanych w tabeli w pkt. 2 niniejszego raportu. Inżynieria mechaniczna obejmuje m.in. inżynierię produkcji dotyczącą zagadnień tzw. „twardych” obejmujących projektowanie wyrobu i procesu. Skupia się również na aspektach organizacji systemów wytwórczych. Natomiast dyscyplina nauki o zarządzaniu i jakości stanowi uzupełnienie tzw. „miękkich” kompetencji m.in. w zakresie ekonomii, marketingu oraz rachunkowości.

Koncepcja i cele kształcenia uwzględniają postęp w obszarach działalności zawodowo-gospodarczej właściwej dla kierunku są zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy oraz zostały określone we współpracy z interesariuszami wewnętrznymi i zewnętrznymi. Pracownicy akademicki, prowadzący zajęcia na ocenianym kierunku, śledzą w sposób ciągły i analizują rynek pracy, dane statystyczne urzędów pracy, losy absolwentów i uwzględniają rekomendacje podmiotów, których specyfika pokrywa się z kierunkiem studiów.

Następuje również wymiana informacji z instytucjami, w których studenci odbywają praktyki zawodowe, a także z różnymi lokalnymi pracodawcami, mającymi kontakt z Uczelnią i jej poszczególnymi pracownikami (np. badanie ankietowe wśród pracodawców odnośnie do pożądanych efektów uczenia się na kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji). Przykładem takiej współpracy jest udział w ocenie koncepcji kształcenia i ustalania efektów uczenia się przedstawicieli Zakładu Doskonalenia Zawodowego w Gdańsku.

Koncepcja i cele kształcenia są zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy. Na rynku pracy występuje zapotrzebowanie na specjalistów do przedsiębiorstw przemysłu maszynowego oraz innych zajmujących się wytwarzaniem i eksploatacją maszyn, do jednostek projektowych, konstrukcyjnych i technologicznych oraz do firm w których niezbędna jest wiedza i umiejętności związanych z organizacją produkcji i automatyzacją procesów produkcyjnych. Opracowana przez Jednostkę koncepcja kształcenia na ocenianym kierunku stanowi odpowiedź na powyższe zapotrzebowanie.

Kierunkowe i przedmiotowe efekty uczenia się są zgodne z koncepcją i celami kształcenia dla kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji. W większości są zgodne z 6 (studia pierwszego stopnia) i 7 (studia drugiego stopnia) poziomami Polskiej Ramy Kwalifikacji. Przykładem tego jest efekt uczenia się „ma podstawową wiedzę w zakresie fizyki (...)” (P6S_WG). W przypadku efektów uczenia się na drugim stopniu studiów nie uwzględniono efektu (P7U_U) „posługiwanie się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego (...)”. Efekty uczenia się języka obcego na studiach drugiego stopnia zdefiniowano na poziomie B2.

Efekty uczenia się są sformułowane w sposób zrozumiały i zgodny z aktualnym stanem wiedzy w zakresie dziedziny nauki inżynierii technicznej, dyscypliny inżynierii mechanicznej oraz dziedziny nauki społecznej, dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości, a także stanem praktyki w zakresie inżynierii produkcji. Do efektów kierunkowych powiązanych z dyscypliną inżynierii mechanicznej należą m.in. na pierwszym stopniu:

W obszarze Wiedza - w zaawansowanym stopniu zna i rozumie zjawiska i procesy zachodzące w fazach projektowania i produkcji wyrobów (ZIP1_W01); ma wiedzę z mechaniki, termodynamiki, optyki, elektryczności i magnetyzmu, pozwalającą na oszacowanie różnych wielkości fizycznych oraz zaznajomienie z podstawowymi technikami błędów pomiarowych (ZIP1_W05); ma wiedzę z geometrii wykreślnej i zapisu konstrukcji (rysunku technicznego), czytania rysunku technicznego i schematu maszyn, urządzeń oraz konstrukcji (ZIP1_W11); zna i rozumie procesy zachodzące w cyklu życia urządzeń, obiektów i systemów technicznych; ma wiedzę o materiałach oraz podstawowych metodach, technikach i narzędziach stosowanych przy rozwiązywaniu zadań inżynierskich (ZIP1_W1); ma wiedzę w zakresie automatyki i robotyki, niezbędna do zastosowania w wybranym zakresie inżynierii produkcji (ZIP1_W15); ma wiedzę w zakresie projektowania inżynierskiego obiektów i środków technicznych oraz procesów technologicznych (ZIP1_W17), ma wiedzę z metrologii, zna i rozumie metody pomiaru podstawowych wielkości charakteryzujących elementy i układy różnego typu, zna metody obliczeniowe i narzędzia informatyczne niezbędne do analizy wyników (ZIP1_W18), ma podstawową wiedzę dotyczącą konstrukcji i eksploatacji oraz utrzymania niezawodności maszyn i urządzeń (ZIP1_W19).

W obszarze Umiejętności: potrafi posługiwać się metodami analitycznymi, symulacyjnymi i eksperymentalnymi oraz technikami informatycznymi do realizacji typowych zadań inżynierskich oraz w procesach decyzyjnych (ZIP1_U02); potrafi wykorzystać poznane metody i modele matematyczne, a także symulacje komputerowe do analizy i oceny działania maszyn i urządzeń (ZIP1_U03); potrafi planować i przeprowadzać eksperymenty, w tym pomiary, symulacje komputerowe, a także interpretować uzyskane wyniki i wyciągać wnioski (ZIP1_U04); potrafi projektować oraz wykonywać typowe dla inżynierii produkcji proste urządzenia, obiekty, systemy oraz procesy, używając właściwych metod, technik, narzędzi i materiałów, zgodnie z zadaną specyfikacją (ZIP1_U08); potrafi rozwiązywać praktyczne zadania inżynierskie z uwzględnieniem

standardów i norm inżynierskich oraz z zastosowaniem technologii właściwych dla inżynierii produkcji, wykorzystując doświadczenie zdobyte w środowisku inżynierskim (ZIP_U09); potrafi ocenić przydatność rutynowych metod i narzędzi służących do rozwiązywania zadań inżynierskich typowych dla zarządzania i inżynierii produkcji oraz wybrać i zastosować właściwą metodę i narzędzia (ZIP1_U11);

Do przykładowych efektów kierunkowych powiązanych z dyscypliną nauki o zarządzaniu i jakości należą m.in. na pierwszym stopniu:

W obszarze Wiedza: w zaawansowanym stopniu zna i rozumie zasady funkcjonowania organizacji, w tym przedsiębiorstw produkcyjnych (ZIP1_W02); ma wiedzę z ekonomii, marketingu, strategii produktu, badań i analizy rynku, niezbędną do prawidłowego funkcjonowania jednostek gospodarczych (ZIP1_W07); ma wiedzę z finansów i rachunkowości oraz rachunku kosztów dla inżynierów, niezbędną do prawidłowego funkcjonowania jednostek gospodarczych (ZIP1_W09); ma wiedzę w odniesieniu do zarządzania różnymi obszarami funkcjonowania przedsiębiorstwa i jego zasobami, ze szczególnym uwzględnieniem planowania, organizowania i kontroli procesów produkcyjnych (ZIP1_W12); zna i rozumie pojęcia i zasady z zakresu prawa gospodarczego, ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego; potrafi korzystać z zasobów informacji patentowej (ZIP1_W13); ma wiedzę z ergonomii i organizacji pracy, organizacji produkcji, procesów produkcyjnych oraz logistyki, stosowanych przyrządów i urządzeń na produkcji (ZIP1_W16); ma podstawową wiedzę do rozumienia społecznych, ekonomicznych, prawnych i innych pozatechnicznych uwarunkowań działalności inżynierskiej; zna i rozumie ich sposób oddziaływania na organizację (ZIP1_W21); zna podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form indywidualnej przedsiębiorczości (ZIP1_W22).

W obszarze Umiejętności: potrafi zastosować w praktyce wiedzę teoretyczną i specjalistyczną w określonym obszarze funkcjonowania organizacji, w tym także podejmować i zarządzać samodzielnie działalnością gospodarczą (ZIP1_U01); potrafi – przy formułowaniu i wykonywaniu zadań inżynierskich – dostrzegać ich aspekty systemowe i pozatechniczne, w tym etyczne, prawne i ekonomiczne (ZIP1_U05); potrafi dokonywać krytycznej analizy sposobu funkcjonowania i ocenić stan, istniejące rozwiązania techniczne zastosowane w procesie produkcji i usług (ZIP1_U06); potrafi ocenić przydatność i możliwość wykorzystania nowych rozwiązań organizacyjnych i technicznych w zakresie zarządzania i inżynierii produkcji oraz dokonać wstępną analizę ekonomiczną proponowanych rozwiązań i podejmowanych działań inżynierskich (ZIP1_U07); potrafi wykorzystywać praktyczne doświadczenie zawodowe specjalistów inżynierów w procesach zarządczych związanych z utrzymaniem urządzeń, obiektów i systemów produkcyjnych (ZIP1_U10); potrafi wykorzystywać poznane metody i techniki zarządzania różnymi obszarami funkcjonowania przedsiębiorstwa i jego zasobami, dobrać odpowiednie metody i techniki badań marketingowych oraz sporządzić sprawozdanie finansowe (ZIP1_U13);

Do efektów uczenia się powiązanych z dyscypliną inżynieria mechaniczna na pierwszym stopniu studiów w obszarze Wiedza należy 8 (na zdefiniowane 23) w obszarze Umiejętności 6 (na zdefiniowanych 19). W każdym przypadku nie stanowi to więcej niż 50% efektów uczenia się powiązanych z dyscypliną inżynieria mechaniczna. Na studiach drugiego stopnia efekty uczenia powiązane z dyscypliną nauki o zarządzaniu i jakości (dyscypliną wiodącą) stanowią pod 50% wszystkich zdefiniowanych efektów uczenia się.

Tylko w niektórych przypadkach np. „ma wiedzę z zakresu pozostałych wybranych nauk technicznych, niezbędną do wykonywania zadań inżynierskich związanych z kierunkiem zarządzanie i inżynieria produkcji” (ZIP1_W20); „ma podstawową wiedzę do rozumienia społecznych, ekonomicznych, prawnych i innych pozatechnicznych uwarunkowań działalności inżynierskiej; zna i rozumie ich sposób oddziaływania na organizację” (ZIP1_W2) są zdefiniowane zbyt ogólnie. Rekomenduje się uszczegółowienie w efektach uczenia się stwierdzeń „pozostałych” oraz „i innych”. Przy tak ogólnie sformułowanych efektach uczenia się trudno jest stwierdzić, czy student osiągnął założony efekt.

Efekty uczenia się uwzględniają umiejętności praktyczne i kompetencje społeczne niezbędne w działalności zawodowej absolwentów ocenianego kierunku. Ponadto na pierwszym stopniu studiów efekty uczenia zawierają pełny zakres efektów dla studiów, umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich zawartych w charakterystykach drugiego stopnia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2017 r. poz. 986 i 1475 oraz z 2018 r. poz. 650 i 1669).

Szczegółowe cele i efekty uczenia się przedstawiono w kartach przedmiotów. Każdy przedmiot ma zdefiniowane efekty, które powiązane są z efektami kierunkowymi.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 1⁷ - kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Jednostka sformułowała właściwą koncepcję kształcenia zgodną z misją i celami strategicznymi Uczelni oraz wewnętrznym systemem zapewnienia jakości.

Koncepcja kształcenia uwzględnia nie tylko aktualny stan wiedzy w dyscyplinach, ale również postęp zachodzący w gospodarce. Kształcenie jest zorientowane na potrzeby regionalnego rynku pracy oraz inne potrzeby otoczenia gospodarczego.

Na studiach pierwszego stopnia efekty uczenia się są w pełni zgodne z 6 poziomem Polskiej Ramy Kwalifikacji, natomiast na studiach drugiego stopnia brakuje efektu uczenia się dotyczącego nauki języka obcego na poziomie B2+.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa (art. 53 ust. 2 ustawy) ponad połowa efektów uczenia się powinna odnosić się do dyscypliny wiodącej. Na ocenianym kierunku ten warunek nie jest spełniony. W związku z tym nie jest poprawne przyporządkowanie kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji do dyscypliny wiodącej inżynieria mechaniczna.

W przypadku studiów drugiego stopnia kierunek został przypisany do poszczególnych dyscyplin prawidłowo, potwierdza to odniesienie ponad 50% efektów uczenia się do dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości.

W programie studiów dla pierwszego stopnia uwzględniono efekty uczenia się umożliwiające uzyskanie kompetencji inżynierskich prowadzących do uzyskania tytułu zawodowego inżyniera.

Efekty uczenia uwzględniają również specyfikę studiów o profilu praktycznym.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

1. Weryfikacja poprawności przypisania kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji do dyscyplin naukowych.
2. Dostosowanie efektów uczenia się w zakresie języka obcego na drugim stopniu studiów do wymagań wynikających z Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 roku w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji

⁷W przypadku gdy propozycje oceny dla poszczególnych poziomów studiów różnią się, należy wpisać propozycję oceny dla każdego poziomu odrębnie.

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 2

Treści programowe wynikają z przyjętego profilu absolwenta przedstawionego w koncepcji kształcenia. Uwzględniają wiedzę i jej zastosowania w zakresie dyscyplin, do których kierunek jest przyporządkowany.

Na pierwszym stopniu studiów kierunek zarządzanie i inżynieria produkcji przypisano do dyscypliny inżynieria mechaniczna w 79%, jednak przedmioty, których treści programowe i efekty uczenia odpowiadają obszarowi inżynierii mechanicznej, nie stanowią tak dużego wkładu procentowego w programie studiów. Do przedmiotów, umożliwiających zdobycie kompetencji inżynierskich (z dyscypliny inżynieria mechaniczna) przyporządkowano: *ekologię i zarządzanie środowiskowe, badania operacyjne w inżynierii, matematykę, fizykę, statystykę, rachunek kosztów dla inżynierów*. Część z wymienionych przedmiotów umożliwia zdobycie kompetencji inżynierskich, ale z innych dyscyplin niż inżynieria mechaniczna. Po przeprowadzonej analizie programu studiów pierwszego stopnia i kart przedmiotów (sylabusów) stwierdzono, że suma punktów ECTS możliwych do uzyskania przez studentów w procesie kształcenia w ramach dyscypliny inżynieria mechaniczna wynosi 108. Stanowi to 48% wszystkich możliwych do uzyskania punktów ECTS. Przypisanie kierunku do dyscypliny inżynieria mechaniczna w 79% nie jest zasadne. Na studiach drugiego poziomu przypisanie kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji do dyscyplin nauki o zarządzaniu i jakości oraz inżynieria mechaniczna jest prawidłowe. Również prawidłowy jest podział procentowy i co się z tym łączy, wybór dyscypliny wiodącej.

Treści kształcenia przedmiotów, w ramach których studenci uzyskują wiedzę i umiejętności praktyczne oraz kompetencje społeczne konieczne do wykonywania zawodu inżyniera w zakresie dyscypliny inżynieria mechaniczna oraz dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości odpowiadają efektom uczenia się sformułowanym dla tych przedmiotów.

Dobór treści programowych na poszczególnych zajęciach z reguły jest prawidłowy i zapewnia kompleksowość oraz odpowiedni poziom szczegółowości treści. W niektórych przypadkach stwierdzono, że treści programowe są zbyt ogólne; np. w przedmiocie *inżynieria systemów produkcyjnych* (studia pierwszego stopnia) zdefiniowano treści programowe: innowacje w inżynierii systemów produkcyjnych (TP4), komputerowe wsparcie w inżynierii systemów produkcyjnych (TP5), kontrola jakości w inżynierii systemów produkcyjnych (TP6); w przedmiocie *zarządzanie jakością w projektach unijnych* (studia drugiego stopnia) zdefiniowano treści programowe: zarządzanie jakością – podstawy teoretyczne (TP3), narzędzia do zarządzania jakością (TP4); są to zagadnienia obejmujące rozbudowaną tematykę i wymagają doprecyzowania. Natomiast treści programowe dla przedmiotu *termodynamika* (studia pierwszego stopnia) zdefiniowano w taki sposób, że odnoszą się one do wiedzy jaka jest przekazywana w szkole średniej. W treściach programowych zostało zapisane: poznanie podstawowych wielkości fizycznych opisujących własności ciał fizycznych (TP1), identyfikacja wielkości fizycznych decydujących o przebiegu zjawisk (TP2), poznanie praw opisujących zjawiska fizyczne (TP3), identyfikacja różnych postaci energii (TP4), poznanie zasad zachowania energii (TP5), opis matematyczny procesów cieplnych zachodzących w przyrodzie (TP6).

Treści programowe przedmiotów prowadzonych na drugim stopniu nie zawsze odpowiadają efektom uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 7 PRK np. treści zawarte w przedmiotach *termodynamika techniczna* i *pojazdy mechaniczne* są charakterystyczne dla poziomu 6 PRK. Treści programowe dla przedmiotu *termodynamika techniczna* to m.in.: typowe procesy termodynamiczne, przemiana izotermiczna, przemiana izochoryczna oraz izobaryczna, temperatura bezwzględna, równanie Clapeyrona, gazy doskonałe, I zasada termodynamiki. Są to treści umożliwiające uzyskanie przez studentów wiedzy ogólnej (P6S_WG). Rekomenduje się, dostosowanie treści programowych dla niektórych przedmiotów prowadzonych na drugim stopniu do poziomu 7 PRK.

Prawie we wszystkich sylabusach brak jest przypisania treści programowych lub efektów uczenia się do poszczególnych form zajęć: wykładów, ćwiczeń, laboratoriów lub projektów. Trudno jest wywnioskować jakie treści przekazywane są studentom lub jakie efekty uczenia się osiągają studenci na wykładach, a jakie na ćwiczeniach czy laboratoriach. Dotyczy to przedmiotów zarówno na pierwszym jak i na drugim stopniu np. *automatyzacja i robotyzacja procesów produkcyjnych* (forma zajęć wykład, ćwiczenia, laboratorium), *mechanika płynów* (forma zajęć wykład, ćwiczenia), *inżynieria wytwarzania* (forma zajęć wykład, ćwiczenia, laboratorium), *pojazdy mechaniczne* (forma zajęć wykład i ćwiczenia), *prognozowanie i symulacje w przedsiębiorstwie* (forma zajęć wykład i projekt). Brak wyszczególnienia w treściach programowych form, w ramach których dane treści programowe są przekazywane studentom znacznie utrudnia weryfikację efektów uczenia się. Rekomenduje się przypisanie treści programowych lub efektów uczenia się do poszczególnych form zajęć dla przedmiotów, dla których nie są one zdefiniowane w sposób umożliwiający zweryfikowanie uzyskiwanych efektów uczenia się.

Dobór literatury do poszczególnych zajęć jest z reguły prawidłowy i zapewnia pozyskanie wiedzy z zakresu dyscyplin, do których przyporządkowano kierunek.

Kształcenie na kierunku prowadzone jest na profilu praktycznym. W programie studiów uwzględniono zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne, prowadzone w formie: ćwiczeń laboratoryjnych, audytoryjnych, projektowych, warsztatowych, seminarium oraz praktyk. W treściach programowych uwzględniono aktualny stan praktyki w obszarach działalności zawodowej.

Na studiach pierwszego stopnia liczba punktów ECTS przypisana do zajęć inżynierskich wynosi 136 (stanowi to 60% łącznej liczby ECTS), natomiast liczba punktów ECTS przypisana do zajęć z dyscypliny inżynieria mechanicznej wynosi 108 (stanowi to 48 % łącznej liczby ECTS). Program studiów pierwszego stopnia przewiduje realizację zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów w następujących formach: wykłady oraz zajęcia praktyczne (ćwiczenia, laboratorium, projekt, warsztat) oraz praktyk. Zajęcia realizowane są w czterech grupach: przedmioty ogólne, przedmioty podstawowe, przedmioty kierunkowe, przedmioty do wyboru.

Po przeprowadzeniu analizy kart przedmiotów, w których (dla każdego przedmiotu) przypisano godziny wymagające bezpośredniego kontaktu z nauczycielem oraz godziny pracy własnej studenta: dla pierwszego stopnia - łączna liczba godzin z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego wynosi 2261 godzin i 76 punktów ECTS; dla drugiego stopnia - łączna liczba godzin z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego wynosi 918 godzin i 29 punktów ECTS. W przypadku studiów pierwszego stopnia realizowana liczba godzin oraz przypisane im punkty ECTS zapewniają realizację większości efektów uczenia się z wyjątkiem zajęć: mechanika, mechanika płynów, podstawy mechatroniki oraz systemy transportowe dla których liczba godzin jest niewystarczająca do zrealizowania przedmiotowych efektów uczenia a co za tym idzie powiązanych z nimi kompetencji inżynierskich.

W ramach wszystkich przedmiotów prowadzonych na kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji na studiach pierwszego stopnia zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów stanowią 51,3% wszystkich zajęć prowadzonych na kierunku (wliczając praktyki) i 35% (bez uwzględnienia praktyk) wszystkich zajęć prowadzonych na kierunku. Godziny, które zostały przypisane do praktyki zaliczono do tej grupy zajęć. Nie jest to słuszne, ponieważ student odbywający praktykę nie ma bezpośredniego kontaktu z nauczycielem czy opiekunem przez cały czas trwania praktyki. Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów dla zajęć inżynierskich wynosi 1047, a dla zajęć, które nie są zaliczane do inżynierskich 1214.

Do zajęć kształtujących kompetencje inżynierskie w ramach laboratoriów i projektów przypisano 37 ECTS oraz zaplanowano 315 godzin tego rodzaju zajęć. Liczba godzin i przypisane punkty ECTS do zajęć laboratoryjnych i projektów, w ramach których przede wszystkim kształtuje się praktyczne

kompetencje inżynierskie jest zdecydowanie za mała, aby w pełni zrealizować kompetencje inżynierskie związane z planowaniem i przeprowadzaniem eksperymentów oraz wykonywaniem pomiarów i symulacji komputerowych.

Zauważa się dużą dysproporcję w godzinach kontaktowych w stosunku do całkowitej liczby godzin przeznaczonych na przedmiot pomiędzy przedmiotami kształtującymi kompetencje inżynierskie (34,8%) a pozostałymi (86,9%).

Program studiów drugiego stopnia przewiduje realizację 918 godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów, w następujących formach: wykłady oraz zajęcia praktyczne (ćwiczenia, projekt, warsztat, seminarium) oraz 12 tygodni praktyk. Zajęcia realizowane są w trzech grupach: przedmioty ogólne, przedmioty kierunkowe, przedmioty do wyboru.

Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia na studiach drugiego stopnia to 30, co stanowi 31%.

W planach studiów drugiego stopnia na ocenianym kierunku liczba godzin zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów łącznie oraz dla poszczególnych zajęć zapewniają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

Sekwencja zajęć jaką przewidziano w planie studiów jest poprawna i umożliwia studentom na nabywanie wiedzy ewolucyjnie, a więc na wykorzystywanie wcześniej nabytej wiedzy i umiejętności na kolejnych przedmiotach przewidzianych w programie studiów.

Modułom zajęć do wyboru na studiach pierwszego stopnia przypisano 31% punktów ECTS ogólnej ich liczby, a na studiach drugiego stopnia 46% ich liczby ogólnej. W związku z tym spełniony jest warunek, aby program studiów umożliwiał studentowi wybór zajęć, którym przypisano punkty ECTS w wymiarze nie mniejszym niż 30% liczby punktów ECTS. Stanowią je przedmioty z bloku przedmiotów do wyboru oraz praktyka zawodowa.

Liczba zajęć, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć kształtujących umiejętności praktyczne odpowiada 131 ECTS co stanowi 58% (studia I stopnia) łącznej liczby punktów oraz 60 ECTS co stanowi 61% (studia II stopnia) łącznej liczby punktów. Niemniej widoczne jest w wielu przypadkach, że zakres ćwiczeń laboratoryjnych przeprowadzanych przez studentów jest zbyt podstawowy, powinien być wzbogacony, zwłaszcza, że kierunek kształcenia ma zapewniać umiejętności praktyczne

Zajęcia rozwijające kompetencje językowe w zakresie znajomości języka obcego kształtują się następująco: 5 ECTS (studia I stopnia), 3 ECTS (studia II stopnia). Student ma do wyboru jeden z proponowanych języków obcych: angielski lub niemiecki (na obu stopniach ocenianego kierunku). Na studiach pierwszego stopnia zajęcia z języka zostały zaplanowane w semestrze pierwszym (30 godzin) i drugim (15 godzin), natomiast na studiach drugiego stopnia w semestrze pierwszym (18 godzin).

W programie studiów przewidziano zajęcia w zakresie nauk humanistycznych w liczbie 6 ECTS dla studiów pierwszego stopnia oraz 5 ECTS dla studiów drugiego stopnia. Tym samym, spełniony jest określony przepisami prawa warunek w tym zakresie.

W związku z sytuacją epidemiczną wszystkie zaplanowane w Gdańskiej Szkole Wyższej zajęcia dydaktyczne na studiach pierwszego i drugiego stopnia realizowane są w formie zdalnej. Zajęcia zdalne odbywają się w trybie synchronicznym na Platformie ClickMeeting i asynchronicznym na Platformie Moodle. Platforma ClickMeeting umożliwia prowadzenie zajęć w trybie on-line w formie webinarium. Platforma Moodle służy do wspomagania zajęć w trybie asynchronicznym przez zamieszczanie materiałów z zajęć czy też jako forma komunikacji (np. poprzez fora dyskusyjne). Zaliczenia ćwiczeń i wykładów odbywają się w trybie synchronicznym lub asynchronicznym poprzez wykorzystanie ClickMeeting (egzamin ustny), Moodle (egzamin pisemny, test, kolokwium). Metody

kształcenia na kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji na studiach pierwszego i drugiego stopnia są różnorodne i dopasowane do poszczególnych zajęć.

Metody kształcenia uwzględniają osiągnięcia dydaktyki akademickiej, a w nauczaniu i uczeniu się są stosowane właściwie dobrane środki i narzędzia dydaktyczne umożliwiające osiąganie przez studentów efektów uczenia się. Kompetencje w zakresie wiedzy i odpowiadające im efekty uczenia nabywane są przez studenta w formie wykładów, natomiast kompetencje w zakresie umiejętności oraz kompetencje społeczne nabywane są na zajęciach realizowanych w formie ćwiczeń laboratoryjnych, audytoryjnych, projektowych, warsztatowych, konwersatoriów, seminarium oraz praktyk. Metody dydaktyczne dobierane są indywidualnie, w zależności od charakteru oraz specyfiki przedmiotu, a także uwzględniają aktualną sytuację epidemiczną i wynikającą z niej konieczność stosowania metod dydaktycznych opartych na narzędziach pracy zdalnej.

Metody kształtujące umiejętności praktyczne są stosowane w sposób umożliwiający wykonywanie czynności praktycznych przez studentów oraz w warunkach właściwych dla danego zakresu działalności zawodowej.

Metody dydaktyczne dobierane są indywidualnie, w zależności od charakteru oraz specyfiki przedmiotu, a także formy prowadzenia zajęć.

Studenci są stymulowani do samodzielnej pracy, na co ma wpływ realizacja ćwiczeń w laboratoriach. Studenci muszą również, w toku studiów, opracować samodzielnie sprawozdania i indywidualne lub zespołowe projekty. Ze względu na praktyczny charakter studiów, również w trakcie praktyk, nabywają umiejętności do samodzielnej pracy. Duże znaczenie przywiązuje się również do umiejętności korzystania z nowoczesnych systemów informacji naukowej. Stosowane są technologie informatyczne m.in. w ramach przedmiotów *technologie informacyjne, informatyka i komputerowe wspomaganie prac inżynierskich*.

Metody kształcenia umożliwiają uzyskanie efektów uczenia się języka obcego na poziomie biegłości B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego Rady Europy. Na studiach pierwszego i drugiego stopnia stosowane są takie same metody kształcenia i są to: podręcznik z zestawem ćwiczeń gramatycznych, leksykalnych, itp., nagrania audio, słowniki, leksykony, prasa, strony www, platforma e-learning GSW Moodle oraz ClickMeeting.

W zakresie indywidualizacji procesu kształcenia podejmowane są dwa obszary działań. Istotnym elementem kształcenia na profilu praktycznym są studenckie praktyki zawodowe. Na podstawie obowiązujących przepisów władze Uczelni ustaliły w regulaminie studiów, jak i w odpowiednim zarządzeniu Rektora, szczegółowe zasady, tryb odbywania i zaliczania praktyk zawodowych. Nadzór dydaktyczno-wychowawczy i organizacyjny nad realizacją praktyk zawodowych sprawuje Dziekan Wydziału. Ponadto instytucja przyjmująca studentów na praktykę wyznacza, spośród swoich pracowników, opiekuna przebiegu praktyki.

Współpracę w zakresie odbywania zawodowych praktyk studenckich Uczelnia podjęła z wieloma przedsiębiorstwami, instytucjami i podmiotami gospodarczymi z woj. pomorskiego na podstawie podpisanych porozumień. Praktyki zawodowe odbywają się również w przedsiębiorstwach wybranych przez studentów we własnym zakresie, których działalność związana jest z kierunkiem studiów. Organizacje wybrane przez studenta są weryfikowane.

Praktyki studenckie mają odpowiedni wymiar oraz wartość wyrażoną w punktach ECTS dla kierunku o profilu praktycznym. Na pierwszym stopniu studiów praktyki trwają 6 miesięcy i przypisano im 24 pkt. ECTS, na drugim stopniu trwają 3 miesiące i przypisano im 12 pkt. ECTS. Uczelnia szczegółowo, w ramach zarządzenia rektora, określiła zasady i możliwości zaliczenia praktyki. Konieczna jest nowelizacja wymienionego zarządzenia, bowiem jedną z wytycznych obecnie obowiązujących jest brak możliwości zaliczenia w toku studiów praktyki zawodowej na podstawie pracy zawodowej. Dla ocenianego kierunku jest to zmiana istotna, ze względu na charakterystykę studentów, którzy to w większości są aktywni zawodowo. Obecnie system weryfikacji praktyki studenckiej odbywa się na

podstawie oświadczenia, opinii z praktyk oraz rozmowy końcowej z opiekunem praktyk. Po zapoznaniu się z dokumentacją oraz rozmowach z przedstawicielami Uczelni można wnioskować, że pełna weryfikacja wszystkich efektów uczenia się zawartych w sylabusach nie następuje. Innym czynnikiem wzmacniającym taką ocenę jest nieaktualny sylabus dotyczący praktyk realizowanych na studiach drugiego stopnia, który to odnosi się do efektów uczenia się na studiach pierwszego stopnia. Uczelnia nie wdrożyła w tym zakresie skutecznej metody, a zarządzanie procesem praktyk zawodowych ma ułomności systemowe. Rekomenduje się, dostosowanie efektów uczenia się dla przedmiotu *praktyka* dla studiów drugiego stopnia zgodnie z 7 poziomem PRK.

Ponadto stwierdzono, że większość praktyk na pierwszym stopniu studiów nie weryfikuje kompetencji inżynierskich. Studenci wybierają praktyki realizujące efekty uczenia się z zakresu nauk o zarządzaniu i jakości.

Poprzez odpowiedni wybór organizacji, w których mogą być realizowane praktyki infrastruktura i wyposażenie miejsc odbywania praktyk są zgodne z potrzebami procesu nauczania i uczenia się.

Nadzór Dziekana Wydziału nad opiekunami praktyk zapewnia odpowiednią komunikację oraz gwarantuje prawidłowy przebieg praktyki studenta zgodny z programem studiów. Dziekan zatwierdza opiekuna praktyk ze strony przedsiębiorstwa, w którym odbywa się praktyka studencka.

Zajęcia na studiach niestacjonarnych pierwszego i drugiego stopnia odbywają się w ramach spotkań w sobotę i niedzielę w godzinach od 8:15 do 17:00. Zajęcia zaplanowane są w blokach 1,5 godzinnych. Pomiędzy każdym blokiem zaplanowano 15 minut przerwy. Jedna z przerw wynosi półgodziny. Dzięki takiemu harmonogramowi studenci mogą uczestniczyć we wszystkich formach prowadzonych zajęć, umożliwia on również efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na udział w zajęciach i samodzielne uczenie się. Dla każdego przedmiotu w planie przewidziano odpowiedni czas na weryfikację efektów uczenia się oraz konsultacje.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 2:

studia pierwszego stopnia - kryterium spełnione częściowo

studia drugiego stopnia - kryterium spełnione

Uzasadnienie

Przypisanie kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji na studiach pierwszego stopnia do dyscypliny inżynieria mechaniczna w 79% budzi zastrzeżenia. Po przeprowadzonej analizie koncepcji kształcenia, treści programowych, i co się z tym wiąże efektów uczenia się, nakład pracy studentów w celu uzyskania efektów uczenia się w obszarze zgodnym z dyscypliną inżynieria mechaniczna wynosi 3245 godzin jest to 108 ECTS (Uczelnia przyjęła, że jeden punkt ECTS to 30 godzin). Stanowi to 48% ogólnej liczby punktów ECTS możliwych do uzyskania przez studenta kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji na studiach pierwszego stopnia. Przypisana liczba punktów ECTS do dyscypliny inżynieria mechaniczna jest zdecydowanie zawyżona. Dotyczy to treści programowych, stosowanych metod dydaktycznych jak również oceny efektów uczenia się.

Czas trwania kształcenia i szacowany nakład pracy umożliwia studentom ocenianego kierunku osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji dla obszarów inne niż inżynierskie. Treści programowe poszczególnych grup zajęć są zgodne z zakładanymi efektami uczenia się na kierunku praktycznym.

Na studiach pierwszego stopnia stwierdzono, że przypisanie godzin do poszczególnych przedmiotów nie zawsze pozwala na osiągnięcie efektów uczenia się zaliczanych do kompetencji inżynierskich. Ponadto występuje duża różnica w godzinach wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego w przedmiotach kształtujących kompetencje inżynierskie i pozostałych.

Kształcenie na ocenianym kierunku jest dopasowane do indywidualnych potrzeb studenta również dla osób z niepełnosprawnościami w zakresie organizacyjnym i merytorycznym, zapewniając możliwość wyboru indywidualnych grup zajęć.

Metody kształcenia uwzględniają samodzielne uczenie się studenta, aktywizujące formy pracy oraz umożliwią osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się. Sposoby oceny nabytej przez studenta wiedzy, umiejętności i kompetencji są obiektywne i przejrzyste, co umożliwia sprawdzenie efektów uczenia się na każdym jego etapie.

Plany studiów uwzględniają zajęcia z dziedziny nauk humanistycznych, którym przyporządkowano liczbę punktów ECTS nie mniejszą niż jest to określone w wymaganiach prawnych.

Program praktyk, w tym wymiar, sposoby dokumentowania przebiegu praktyk, dobór miejsc odbywania praktyk, kompetencje, doświadczenie i kwalifikacje osób odpowiedzialnych za organizację praktyk, infrastruktura i wyposażenie miejsc odbywania praktyk są prawidłowe. Stwierdzono, że sposób weryfikacji efektów uczenia się uzyskiwanych podczas praktyki nie gwarantuje ich pełnej weryfikacji.

Na kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji weryfikacja efektów uczenia się na podstawie praktyk odbywa się za pomocą oświadczenia studenta. Nie jest to wystarczające. Osiąganie i weryfikacja efektów uczenia się przypisanych do zajęć w postaci praktyk zawodowych, o ile nie są uregulowane w sposób szczególny, powinny przebiegać w sposób typowy dla wszystkich zajęć, zorganizowanych przez Uczelnię oraz na weryfikacji jego wysiłku przez osobę prowadzącą zajęcia, w trakcie tych zajęć oraz po ich zakończeniu. Nie jest więc prawidłowa weryfikacja efektów uczenia się przez studenta, uczestnika praktyki. Określone w sylabusie efekty uczenia się dla przedmiotu *praktyka* na drugim stopniu studiów zostały przypisane do 6 poziomu PRK.

Harmonogramy zajęć umożliwiają udział w zajęciach wszystkim studentom, zajęcia są rozłożone równomiernie, co zapewnia higienę procesu dydaktycznego.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

brak

Zalecenia

1. Modyfikacja programu studiów gwarantująca realizację i weryfikację efektów uczenia się związanych z osiaganiem przez studentów kompetencji inżynierskich.
2. Wprowadzenie zasad zaliczania praktyki studenckiej w sposób pozwalający na weryfikację nakładu pracy studenta i osiaganych przez niego efektów uczenia się tj. rezygnacja z możliwości zaliczenia w toku studiów praktyki zawodowej na podstawie pracy zawodowej.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3

Warunki rekrutacji na studia, kryteria kwalifikacji i procedury rekrutacyjne są przejrzyste i selektywne oraz umożliwiają dobór kandydatów posiadających wstępną wiedzę i umiejętności na poziomie niezbędnym do osiągnięcia efektów uczenia się. Są bezstronne i zapewniają kandydatom równe szanse w podjęciu studiów na kierunku. Na studia pierwszego stopnia przyjmowani są absolwenci szkół średnich posiadający świadectwo dojrzałości, a na studia drugiego stopnia – posiadający dyplom ukończenia studiów pierwszego stopnia (inżynierskich) lub drugiego stopnia. Na studia przyjmowani są kandydaci według kolejności zgłoszeń.

W trakcie rekrutacji student może ubiegać się o uznanie efektów uczenia się jakie zdobył poza Uczelnią. Zasady, warunki i tryb uznawania efektów uczenia się uzyskanych na innej uczelni (w tym

zagranicznej) zawarto w Regulaminie Studiów obowiązującym na Uczelni. Uznawane są efekty uczenia się zgodne z warunkami i trybem przenoszenia osiągnięć. Ostateczną decyzję, na który semestr zostanie zakwalifikowany student podejmuje dziekan na podstawie uzyskanych efektów uczenia się w innej uczelni. Określa również warunki, termin i sposób uzupełnienia brakujących efektów, wynikających z różnic w programach studiów.

Procedury dyplomowania są trafne, specyficzne i zapewniają potwierdzenie osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się na zakończenie studiów. Zostały one sprecyzowane i sformalizowane w Regulaminie Studiów oraz w Załączniku nr 1 do Wewnętrznego Systemu Zapewnienia Jakości Gdańskiej Szkoły Wyższej z dnia 1 października 2019 roku. Na pierwszym poziomie studiów uzyskane przez studenta efekty sprawdzane są na egzaminie dyplomowym. Student powinien wykazać się wiedzą z zakresu przedmiotów wymienionych w programie studiów. Podczas egzaminu student odpowiada na dwa wylosowane pytania (z czterdziestu) oraz na jedno pytanie otrzymane od komisji egzaminacyjnej. Od roku akademickiego 2019/2020 w procedurze dyplomowania dla studiów pierwszego poziomu nie jest wymagane przygotowanie pracy dyplomowej. Studenci, którzy rozpoczęli naukę przed 1 października 2019 roku są zobligowani do przygotowania pracy dyplomowej inżynierskiej.

Na studiach drugiego stopnia przygotowanie pracy dyplomowej jest obowiązkowe. Pracę dyplomową student wykonuje pod kierunkiem nauczyciela akademickiego GSW (promotora). Promotor prowadzący prace musi mieć co najmniej stopień naukowy doktora. Praca dyplomowa powinna być autorstwa jednego studenta. W uzasadnionych przypadkach wynikających z obszerności pracy może być ona autorstwa dwóch studentów. Wymagana jest jednak w takim przypadku zgoda promotora i dziekana. W pracy musi zostać wskazany zakres wykonany przez każdego z autorów. Każda praca jest sprawdzana przez system Jednolity System Antyplagiatowy.

Ogólne zasady weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się zostały określone w Załączniku nr 1 do Wewnętrznego Systemu Zapewnienia Jakości. Zdefiniowane zasady umożliwiają równe traktowanie studentów w procesie weryfikacji oceniania efektów uczenia się oraz zapewniają bezstronność, rzetelność i przejrzystość procesu weryfikacji oraz wiarygodność i porównywalność ocen.

Szczegółowo opisano procedury wystawiania ocen studentom (w tym reguły wystawiania zaliczeń ze wszystkich typów zajęć prowadzonych na Uczelni), podstawowe wymagania dotyczące pracy dyplomowej inżynierskiej i magisterskiej oraz procedury egzaminów w tym egzaminów dyplomowych. W dokumencie zawarto również kryteria brane pod uwagę przy ocenie egzaminów i prac kontrolnych.

Stosowane na ocenianym kierunku metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się z reguły zapewniają weryfikację i ocenę stopnia osiągnięcia większości efektów uczenia się oraz umożliwiają sprawdzenie opanowania umiejętności praktycznych i przygotowania do prowadzenia działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji. Weryfikacja efektów uczenia się dotyczy wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, których uzyskanie związane jest z danym przedmiotem. Wykłady, w większości przypadków, kończą się egzaminem lub zaliczeniem na ocenę, a ćwiczenia – zaliczeniem na ocenę. Seminarium magisterskie kończy się opracowaniem przez studenta pracy dyplomowej spełniającej wyraźnie określone kryteria. Efekty uczenia się są sprawdzane w trakcie procesu dydaktycznego i po jego zakończeniu. Potwierdzenie osiągnięcia efektów odbywa się na podstawie stosowanych metod i kryteriów oceny. Student na początku zajęć jest informowany jakich efektów prowadzący od niego oczekuje oraz jakie są poziomy osiągnięcia tych efektów. Stosowane są różne formy oceny: projekt, prezentacje, prace kontrolne, test, egzamin pisemny i ustny. O wyborze formy oceny osiągniętych przez studenta efektów uczenia się decyduje nauczyciel akademicki.

Stwierdzono również, że zdarzają się przypadki niezgodności przekazywanych treści programowych z treściami zawartymi w sylabusach. Przykładem takiego przedmiotu jest *technologia informacyjna*. W sylabusie zdefiniowano treści programowe obejmujące przede wszystkim budowę i zasady działania komputera, natomiast na zajęciach studenci głównie uczą się obsługi programów Excel, Word i PowerPoint.

Kompetencje w zakresie znajomości języka obcego weryfikowane są z zastosowaniem form sprawdzania takich jak: ćwiczenia, zadania i udział w dyskusji prowadzonej przez lektora.

Absolwent kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji studiów magisterskich powinien znać język obcy na poziomie biegłości B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego Rady Europy oraz posiadać umiejętności posługiwania się językiem specjalistycznym z zakresu kierunku kształcenia. Obecnie uzyskuje on kompetencje językowe na poziomie B2. Sposób prowadzenia zajęć umożliwia uzyskanie kompetencji w zakresie opanowania języka obcego co najmniej na poziomie B2.

W przypadku prowadzenia zajęć na odległość są wykorzystywane kamery wideo i mikrofon prowadzącego. Stosowanie kamery i mikrofonu oraz czatu umożliwia interakcję ze studentami oraz weryfikację ich wiedzy zgodnie z sylabusem zajęć i przyjętymi kryteriami oceny. W mniejszych grupach Platforma umożliwia włączenie kamer także studentom i prowadzenie ćwiczeń, warsztatów, laboratoriów, czy prezentację projektów wykonanych samodzielnie lub grupowo przez studentów. Realizacja zajęć zdalnych jest na bieżąco monitorowana w kierunku terminowości ich prowadzenia, zamieszczania materiałów dla studentów na Platformie Moodle. Jakość kształcenia jest zapewniona m.in. poprzez: hospitacje zajęć on-line, weryfikację treści zamieszczonych w Moodle, badanie satysfakcji studentów z zajęć zdalnych. Zespół oceniający PKA rekomenduje jednak opracowanie rozwiązania umożliwiającego studentom bezpośrednie uczestniczenie w ćwiczeniach laboratoryjnych z zachowaniem reżimów wynikających z zasad zapobiegania rozprzestrzenianiu pandemii COVID-19. Bierne oglądanie filmów z wykonania ćwiczeń laboratoryjnych może być półśrodkiem stosowanym tymczasowo. Jednak w sytuacji przedłużającej się pandemii konieczne jest zapewnienie studentom możliwości bezpośredniego realizowania ćwiczeń.

W toku studiów przewidziano weryfikację wiedzy, umiejętności i kompetencji każdego przedmiotu kończącego się zaliczeniem i/lub egzaminem. Metody weryfikacji i oceny efektów uczenia się dotyczące zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość odbywają się przez bieżącą kontrolę postępów w nauce.

Analiza prac etapowych wykazała, że metody weryfikacji opanowania efektów uczenia się w większości dobrano właściwie. Wyjątek stanowi *nauka o materiałach* (ćwiczenia), dobrana metoda weryfikacji nie sprawdza poprawności rozumowania, nie umożliwia ona uzasadnienia przez studenta dokonanych w trakcie ćwiczeń wyborów.

Tematyka wybranych losowo do oceny prac dyplomowych (inżynierskich, magisterskich), etapowych w większości przypadków wpisuje się w koncepcję kształcenia na kierunku. Poziom merytoryczny i stopień trudności oraz zakres i sposób oceny przez prowadzących zajęcia nauczycieli akademickich są zróżnicowane. Przeanalizowane prace dyplomowe tematycznie dotyczą obszaru organizacji i zarządzania, technologii informatycznych stosowanych w obszarze inżynierii produkcji. Większość z prac nie wpisuje się w zakres wiodącej dyscypliny inżynierii mechanicznej, do której przypisany został oceniany kierunek, natomiast są to prace, których zakres tematyczny jest zgodny z dyscypliną nauki o zarządzaniu i jakości.

Niektóre prace dyplomowe na studiach I stopnia, mimo iż dotyczą zagadnień inżynierskich, są pracami opisowymi i odtwórczymi np. „Lean manufacturing w przedsiębiorstwie poligraficznym”, „Badanie oprogramowania wspomagającego projektowanie (CAD)”. Tego typu prace nie spełniają wymogów pracy inżynierskiej. Należy podkreślić, że większość realizowanych prac dyplomowych jest ściśle powiązana z obszarami działalności gospodarczej oraz zawodowego rynku pracy właściwego dla ocenianego kierunku. Rekomenduje się, definiowanie zakresu wszystkich prac inżynierskich w sposób

umożliwiający potwierdzenie uzyskania przez studentów kompetencji inżynierskich. Prace dyplomowe odpowiadają przyjętej koncepcji kształcenia i zasadom dyplomowania.

Oceny wystawiane przez nauczycieli akademickich na kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji są zasadne i sprawiedliwe.

Informacje zwrotne dotyczące weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się są przekazywane wraz z uwagami i uzasadnieniem. Często brakuje informacji uszczegóławiającej wystawioną ocenę bezpośrednio na projektach czy sprawozdaniach studentów. W wielu przypadkach jest ona przekazywana studentom podczas spotkania on-line lub znajduje się w systemie do wspomagania zdalnego procesu nauczania Moodle.

Studenci kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji są współautorami publikacji np. Komputerowy system bazodanowy wspomagający zarządzanie w firmie [zanonimizowano], Wybrane aspekty zastosowania Lean Management w inżynierii produkcji, Znaczenie procesu projektowania przy doborze mocy napędu głównego kontenerowca.

Publikacje mieszczą się w obszarze tematyki charakterystycznej dla kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji oraz w dyscyplinach, do których kierunek został przypisany. Związane są również obszarami działalności zawodowo-gospodarczej właściwej dla kierunku.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 3 - kryterium spełnione

Uzasadnienie

Warunki rekrutacji na studia są jednoznaczne, sprawiedliwe, dają kandydatom równe szanse w podjęciu studiów. Warunki potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów są jednoznacznie określone i adekwatne do efektów określonych w programie studiów.

Warunki i procedury potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów zapewniają możliwość identyfikacji efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów. Umożliwiają ocenę ich adekwatności w zakresie odpowiadającym efektom uczenia się określonym w programie studiów.

Zasady uznawania efektów uczenia się są jednoznaczne i jawne. Zasady dyplomowania zapewniają potwierdzenie efektów uczenia się uzyskanych na zakończenie studiów. Przyjęte zasady weryfikacji i oceny osiągania przez studentów efektów uczenia się są zależne od form przyjętych dla poszczególnych przedmiotów i są odpowiednie. Przyjęte sposoby weryfikacji zapewniają bezstronność. Poziom prac etapowych oraz dyplomowych jest w większości na odpowiednim poziomie. Rodzaj, forma, tematyka i metodyka prac etapowych, projektowych i egzaminacyjnych, a także prac dyplomowych są w większości dostosowane do poziomu i profilu, efektów uczenia się oraz dyscyplin inżynieria mechaniczna lub nauki o zarządzaniu i jakości. Metody weryfikacji stosowane na zajęciach umożliwiają sprawdzenie umiejętności posługiwania się językiem obcym na poziomie B2 na studiach pierwszego i drugiego poziomu.

Studenci są współautorami publikacji tematycznie powiązanych z treściami kształcenia na kierunku, co jest dowodem na osiąganie przez studentów efektów uczenia się.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 4

W Gdańskiej Szkole Wyższej na kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji:

- zajęcia dydaktyczne prowadzi 33 nauczycieli akademickich (w tym 18 na podstawowym miejscu pracy), zatrudnionych na podstawie umów o pracę (22 osoby) i umów cywilnoprawnych (11 osób);
- 3 osoby posiadają tytuł naukowy profesora, 6 stopień naukowy doktora habilitowanego, 17 stopień naukowy doktora, co oznacza, że samodzielni pracownicy naukowi stanowią blisko 30% kadry, a pracownicy ze stopniem lub tytułem prawie 80%;
- specjalizacja pracowników jest zgodna z kierunkiem kształcenia i jego przypisaniem do dyscyplin naukowych z tym, że z naukami inżyniersko-technicznymi do których przypisano 136 punktów ECTS, związanych jest tylko 45% kadry;
- jedynie osiem osób posiada wykształcenie w zakresie inżynierii mechanicznej lub budowy i eksploatacji maszyn;
- 15 nauczycieli akademickich (tj. blisko 50% kadry) ma doświadczenie praktyczne w sferze gospodarczej, administracyjnej lub edukacyjnej, ale aż 10 osób w zarządzaniu, a tylko 5 osób (15%) w zawodach technicznych związanych z kierunkiem kształcenia,
- wszyscy nauczyciele akademicy ze stopniami naukowymi lub tytułem wykazują aktywność publikacyjną, z tym, że znaczna część publikacji wydanych jest w periodykach zawodowych (np. „Logistyka: czasopismo dla profesjonalistów”) lub zawodowo-naukowych (np. „Autobusy. Technika, Eksploatacja, Systemy transportowe”) lub we własnym wydawnictwie Gdańskiej Szkoły Wyższej;
- kilku nauczycieli jest autorami podręczników lub skryptów wydanych przez Gdańską Szkołę Wyższą,
- pojedynczy nauczyciele posiadają znaczące osiągnięcia badawcze (związane jednak z pracą w gdańskich ośrodkach naukowych) oraz patenty.

Biorąc pod uwagę powyższe dane można stwierdzić, że większość nauczycieli akademickich ma dorobek związany z prowadzonymi zajęciami. Jednak w przypadku przedmiotów: nauka o materiałach, mechanika płynów, termodynamika techniczna oraz fizyka – laboratorium takiego dorobku nie wykazano, a w tym ostatnim przypadku zajęcia z fizyki prowadzi dr nauk ekonomicznych. Tylko pięć osób prowadzących zajęcia posiada doświadczenie inżynierskie zdobyte poza uczelnią. W przypadku kierunku przypisanego do dyscypliny technicznej i nadającego tytuł inżyniera na studiach o profilu praktycznym jest to liczba bardzo skromna.

W większości nauczyciele akademicy posiadają kompetencje niezbędne do prowadzenia zajęć dydaktycznych, w tym konieczne wykształcenie, doświadczenie zawodowe i przygotowanie pedagogiczne, jednak w przypadku sześciu osób nie wykazano żadnego dorobku ani doświadczenia dydaktycznego.

Nauczyciele stosują zróżnicowane metody dydaktyczne zorientowane na zaangażowanie studentów w proces uczenia się, wykorzystywanie różnych metod kształcenia oraz nowych technologii.

Z przeprowadzonych hospitacji wynika, że nauczyciele akademicy prowadzący oceniane zajęcia byli do nich przygotowani, a poziom merytoryczny i metodyczny tych zajęć był odpowiedni. Hospitowane zajęcia były wykładami prowadzonymi na platformie ClickMeeting, sposób ich prowadzenia nie był interaktywny.

Przydział zajęć oraz obciążenie godzinowe poszczególnych nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia umożliwia prawidłową realizację zajęć. Obciążenie godzinowe nauczycieli akademickich zatrudnionych w uczelni jako podstawowym miejscu pracy jest zgodne z wymaganiami. W przypadku dwóch nauczycieli, dla których GSW nie jest podstawowym miejscem pracy obciążenie godzinowe sięga ¾ etatu co – przy założeniu, że w podstawowym miejscu pracy realizują pełen etat – może

prowadzić do ich przeciążenia. Zajęcia laboratoryjne, ćwiczenia i projekty związane z przygotowaniem inżynierskim są prowadzone przez nauczycieli związanych z dyscyplinami technicznymi. Analogicznie zajęcia laboratoryjne, ćwiczenia i projekty związane z naukami społecznymi (głównie zarządzaniem i jakością) prowadzą nauczyciele akademicki związani z naukami społecznymi. Oznacza to, że dobór nauczycieli do prowadzenia tych zajęć odbywa się z uwzględnieniem ich naukowych i zawodowych kompetencji.

Uczelnia do prowadzenia zajęć w formie zdalnej korzysta z platformy ClickMeeting. Nauczyciele akademicki są wdrożeni do stosowania tego rozwiązania, a Uczelnia zapewnia im wsparcie szkoleniowe w tym względzie. Ponadto nauczyciele akademicki udzielają sobie wzajemnego wsparcia w tej kwestii.

Jakość pracy kadry prowadzącej zajęcia dydaktyczne jest monitorowana poprzez system ocen, w skład którego wchodzi: ocena okresowa (co 4 lata), system ankietowania przez studentów zajęć dydaktycznych i prowadzących po każdym semestrze, system hospitacji zajęć. Każdy pracownik zapoznaje się z wynikami swojej ankiety i uwagami studentów. W przypadku nauczycieli akademickich najniżej ocenianych w ankietach, władze Uczelni podejmują takie działania jak: rozmowy dyscyplinujące, a ostatecznie nawet rozwiązywanie stosunku pracy.

Dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia jest transparentny i adekwatny do potrzeb związanych z prawidłową realizacją zajęć oraz (z wyjątkami wymienionymi w załączniku XXX) uwzględnia dorobek praktyczny i doświadczenie zawodowe. Prowadzone są okresowe oceny nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia obejmujące aktywność w zakresie działalności naukowej i zawodowej, a przy okresowej ocenie kadry brane są pod uwagę wyniki ocen dokonywanych przez studentów. Wyniki okresowych przeglądów kadry są komunikowane poszczególnym osobom, a polityka personalna odpowiada aktualnie obowiązującemu programowi studiów. Uczelnia stymuluje nauczycieli akademickich do rozwoju i zabiega o stabilizację kadry.

Kadra nauczycieli akademickich, zwłaszcza ze stopniami lub tytułem naukowym jest stabilna. Regulacje wewnętrzne określają zasady rozwiązywania konfliktów, a także reagowania na przypadki zagrożenia, naruszenia bezpieczeństwa, dyskryminacji, przemocy czy mobbingu wobec członków kadry prowadzącej kształcenie. Przypadki takie powinny być zgłaszane bezpośrednio władzom dziekańskim. Na ocenianym kierunku nie wystąpiły takie przypadki.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 4 - kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Prowadzenie niektórych przedmiotów specjalistycznych powierzono osobom, które nie posiadają ani wykształcenia, ani dorobku gwarantującego osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się przypisanych do zajęć dydaktycznych. Sześć osób nie wykazało się żadnym dorobkiem ani doświadczeniem w zakresie dydaktyki. Jedynie pięć osób z kadry prowadzącej zajęcia posiada doświadczenie inżynierskie zdobyte poza uczelnią. Dwie osoby dla których GSW nie jest podstawowym miejscem pracy mają obciążenie zajęciami przekraczające 170 godzin.

W przypadku pozostałych nauczycieli akademickich można stwierdzić, że posiadają oni dorobek naukowy oraz doświadczenie zawodowe umożliwiające zrealizowanie programu pierwszego (inżynierskiego) i drugiego stopnia studiów o profilu praktycznym.

Kadra prowadząca zajęcia reprezentuje różne dyscypliny naukowe, jednak osób lokujących się w dyscyplinie inżynieria mechaniczna lub budowa i eksploatacja maszyn jest tylko osiem. Nauczyciele prowadzący zajęcia są autorami publikacji naukowych, monografii, patentów i podręczników dydaktycznych, biorą udział w konferencjach i szkoleniach. Powierzenie nauczycielom zajęć dydaktycznych dokonywane jest (w większości) zgodnie z ich specjalizacją i dorobkiem naukowym oraz posiadanym doświadczeniem zawodowym i dydaktycznym z nauczaną tematyką. Polityka

kadrowa zapewnia stabilność kadry, motywuje również nauczycieli akademickich do podnoszenia kwalifikacji naukowych i rozwijania kompetencji dydaktycznych. W ocenie nauczycieli akademickich bierze się pod uwagę wyniki oceny dokonanej przez studentów, a ich analiza jest wykorzystywana do doskonalenia kadry.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

1. Zwiększenie w strukturze kadry akademickiej udziału nauczycieli akademickich o znaczącym inżynierskim doświadczeniu praktycznym, zwłaszcza w zakresie dyscypliny inżynieria mechaniczna, do której przypisany jest kierunek kształcenia.
2. Weryfikacja obsady zajęć z uwzględnieniem dorobku naukowego oraz doświadczenia dydaktycznego prowadzących.

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 5

Infrastruktura, pomoce dydaktyczne oraz zasoby edukacyjne umożliwiają realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów, także osób z niepełnosprawnością, efektów uczenia się, w tym opanowanie umiejętności praktycznych w zakresie właściwym dla kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji, jako że:

- Uczelnia mieści się w centrum Gdańska w zaadaptowanym do jej celów budynku, zapewniającym zgodność infrastruktury dydaktycznej i bibliotecznej oraz zasad korzystania z niej z przepisami BHP;
- Uczelnia dysponuje dostateczną wobec liczby studentów liczbą pomieszczeń dydaktycznych, które są odpowiednio wyposażone do prowadzenia wykładów, ćwiczeń i seminariów;
- Uczelnia posiada 7 specjalistycznych laboratoriów własnych oraz korzysta z 2 laboratoriów zewnętrznych (Centrum Kształcenia Praktycznego w Gdańsku); laboratoria oraz ich wyposażenie są zgodne z potrzebami procesu nauczania i uczenia się oraz adekwatne do rzeczywistych warunków przyszłej pracy zawodowej, profil techniczny laboratoriów odpowiada specyfice programu studiów i jego przypisaniu do dyscypliny inżynierii mechanicznej;
- infrastruktura informatyczna i specjalistyczne oprogramowanie są na dostatecznym poziomie, co w szczególności zostało zweryfikowane przez skuteczne wprowadzenie pracy zdalnej w okresie pandemii; liczba licencji na specjalistyczne oprogramowanie jest dostosowana do liczby studentów oraz liczebności grup i umożliwia prawidłową realizację zajęć, w tym samodzielne wykonywanie czynności praktycznych przez studentów (z zastrzeżeniem deficytów oprogramowania z zakresu problematyki ERP, CRM, modelowania organizacji produkcji);
- wyposażenie techniczne pomieszczeń oraz pomoce dydaktyczne są odpowiednie, a Uczelnia ma kolejne plany wzbogacenia wyposażenia w miarę pozyskiwania na to środków; studenci mają zapewniony dostęp do podstawowego oprogramowania; widoczny jest brak bardziej zaawansowanego oprogramowania z zakresu problematyki ERP, CRM, modelowania organizacji produkcji;
- studenci mają dostęp do sieci bezprzewodowej oraz do pomieszczeń dydaktycznych, laboratoriów komputerowych i specjalistycznego oprogramowania także poza godzinami zajęć;

- wykorzystywana jest infrastruktura informatyczna i oprogramowanie umożliwiające synchroniczną (platforma ClickMeeting) oraz asynchroniczną (platforma Moodle) interakcję między studentami i nauczycielami akademickimi;
- studenci posiadają bezproblemowy dostęp do biblioteki, a godziny otwarcia zapewniają warunki do komfortowego korzystania z jej zasobów;
- księgozbiór jest dostateczny, zgodny z programem studiów, obejmuje piśmiennictwo zalecane w sylabusach;
- z uwagi na niestacjonarną formę prowadzonych studiów istotne jest, że Uczelnia zapewniła studentom możliwość korzystania z bibliotek innych uczelni oraz bibliotek naukowych Gdańska, a także zapewnia dostęp do Wirtualnej Biblioteki Nauki oraz Cyfrowej Wypożyczalni Biblioteki Narodowej; z biblioteki mogą korzystać osoby z niepełnosprawnościami, dla których są dostępne specjalizowane stanowiska komputerowe;
- dostęp do budynku uczelni, wewnętrzna infrastruktura budynkowa (w tym sanitariaty) i dydaktyczna, w tym biblioteka, są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnościami, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu i prowadzeniu działalności naukowej oraz korzystania z technologii informacyjno-komunikacyjnej;

W związku z pandemią zajęcia są prowadzone zdalnie z wykorzystaniem platformy ClickMeeting. Dotyczy to wszystkich rodzajów zajęć. Materiały dydaktyczne udostępniane są także zdalnie na platformie Moodle.

Przeglądy stanu i adekwatności infrastruktury do potrzeb kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji są dokonywane w ramach systemu zapewniania jakości kształcenia w formie wypełniania odpowiednich formularzy tego systemu. Udział w tym mają zarówno pracownicy, jak i studenci. Zgłaszane uwagi i potrzeby są uwzględniane w kolejnych planach modernizacyjnych.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 5 - kryterium spełnione

Uzasadnienie

Gdańska Szkoła Wyższa dysponuje infrastrukturą dydaktyczną i naukową (w tym informatyczną) zabezpieczającą realizację procesu dydaktycznego na kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji. Infrastruktura laboratoryjna umożliwia studentom przygotowanie do wykonywania zawodu. Liczba i wielkość pomieszczeń dydaktycznych jest adekwatna do liczby studentów wizytowanego kierunku. Laboratoria są wyposażone w sprzęt i specjalistyczne oprogramowanie umożliwiające osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się w ramach zajęć laboratoryjnych, ćwiczeniowych i projektowych, a także samodzielne wykonywanie czynności praktycznych przez studentów.

Uczelnia dysponuje biblioteką, zapewniającą dostęp do zasobów książkowych i czasopism, także w wersji elektronicznej. Wielkość zgromadzonych zasobów odpowiada zapotrzebowaniu dydaktycznemu. Nauczyciele akademicki i studenci mogą zgłaszać zapotrzebowanie na nowe pozycje książkowe lub czasopisma.

Budynki i biblioteka są przystosowane do potrzeb studentów z niepełnosprawnościami. Prowadzone są przeglądy infrastruktury i zasobów dydaktycznych, naukowych i bibliotecznych, a pracownicy i studenci mogą składać propozycje i uwagi w ramach systemu zapewniania jakości kształcenia. Na tej podstawie dokonuje się niezbędnych zakupów aparatury i zasobów oraz modernizacji infrastruktury.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6

Uczelnia jest zaangażowana we współpracę z otoczeniem społeczno-gospodarczym w zakresie projektowania i realizacji programu studiów oraz jego zgodności z koncepcją i celami kształcenia na kilku poziomach.

Została powołana Rada Interesariuszy Zewnętrznych, która to pełni funkcję doradczą i rekomendacyjną. Działania Rady mają charakter stały, prowadzone są w jej ramach okresowe przeglądy współpracy z Uczelnią, a jej skład jest adekwatnie skonstruowany do potrzeb kierunku. Istnieją dobrze udokumentowane ścieżki rekomendacji, które były następnie implementowane w programie studiów. Należy przy tym wskazać, iż Uczelnia niekiedy nie przeprowadzając pogłębionej analizy wprowadza wszelkie sugestie dotyczące rozwoju kierunku m.in. plany otwarcia specjalności *nanotechnologia, technologia rolnicza, logistyka* etc., co prowadzi do wniosku, iż dla ocenianego kierunku nie sprecyzowano strategii jego rozwoju. Każde otwarcie nowej specjalności na studiach technicznych, inżynierskich wymaga znaczących nakładów na zbudowanie infrastruktury oraz poszerzenie kadry w danym obszarze specjalizacyjnym. Stąd też brak zawężenia planów rozwojowych może wskazywać, że Uczelnia nie steruje tym procesem w sposób pozwalający jej zachować spójność z planem rozwoju Uczelni.

Pracodawcy oraz przedstawiciele organizacji takich jak Pracodawcy Pomorza czy Klasier Logistyczny Północ-Południe uczestniczą w procesach ankietyzacji, w których to wskazują pożądane kompetencje absolwentów. Udział ten jednak jest ograniczony. Jak pokazuje przykład ankiety dotyczącej efektów uczenia się dla kierunku, odpowiedziało na nią jedynie czterech potencjalnych pracodawców.

Wymiana doświadczeń z interesariuszami zewnętrznymi jest również zapewniana przez udział pracowników w wielu ogólnopolskich i międzynarodowych konferencjach naukowych, a także organizowanie czy współorganizowanie konferencji (także z udziałem studentów Gdańskiej Szkoły Wyższej) prowadzonych z założeniem aktywnego udziału podmiotów zewnętrznych.

Słuszność koncepcji kształcenia na kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji potwierdzają wyniki monitoringu losów absolwentów (www.ela.gov.pl), które podają dane dotyczące absolwentów z 2018 r.: 96,6% absolwentów kierunku miało doświadczenie jakiegokolwiek pracy, 96,1% doświadczyło pracy na umowę o pracę, a 14,9% doświadczyło samozatrudnienia.

Uczelnia pomimo silnego zaangażowania lokalnych przedstawicieli przemysłu, dość rzadko korzysta z ich zaplecza infrastrukturalnego. Incydentalne wizyty studyjne w zakładach produkcyjnych oraz nieliczne prace inżynierskie powstające w kooperacji z przemysłem wynikają z niestacjonarnej formy studiów. Informacje zwrotne z rynku pracy dotyczące jakości absolwentów są dostępne m.in. w formie Certyfikatu Dobra Szkoła - Dobra Praca. Analiza losów absolwentów nie jest jednakże pogłębiona i ma niewielki wpływ na jakość kształcenia oraz ewentualne zmiany programowe.

W zakresie organizacji obowiązkowych praktyk zawodowych, Uczelnia we współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym zapewnia studentom możliwość ich właściwej realizacji. W praktyce jednak większość praktyk zaliczana jest na podstawie oświadczenia z miejsca wykonywania pracy zawodowej. Dodatkowo podczas większości praktyk studenci nie zdobywają kompetencji inżynierskich.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 6 - kryterium spełnione

Uzasadnienie

Uczelnia współpracuje z otoczeniem społeczno-gospodarczym w sposób pozwalający na skuteczną realizację programu studiów. Z rynku skutecznie zbierane są informacje merytoryczne w zakresie

programu studiów, umiejętności absolwenta, a także pomysły na rozwój kierunku. Współpraca z instytucjami otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym z pracodawcami ma charakter stały i jest adekwatna do celów kształcenia i potrzeb wynikających z realizacji programu studiów i osiągania przez studentów efektów uczenia się. Współpraca na linii Uczelnia - pracodawcy jest zróżnicowana i wystarczająca do włączenia rynkowego elementu do programu studiów.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 7

Uczelnia stwarza warunki do umiędzynarodowienia kształcenia tak w zakresie wyjazdów i przyjazdów studenckich, jak i kadry nauczycieli akademickich. Stwarzane są możliwości rozwoju międzynarodowej aktywności nauczycieli akademickich i studentów, związanej z kształceniem na kierunku. W tym celu Uczelnia ma podpisane w ramach Erasmus+ umowy z 10 uczelniami zagranicznymi, a ponadto, uczelnia ma podpisane umowy o współpracy z 10 uczelniami z Rosji, Ukrainy i Białorusi. Rodzaj, zakres i zasięg umiędzynarodowienia procesu kształcenia są zgodne z koncepcją i celami kształcenia. Skutkowały one inicjatywami konferencyjnymi i związanymi z tym referatami i publikacjami oraz stażami i wykładami.

Prowadzone są okresowe oceny stopnia umiędzynarodowienia kształcenia, obejmujące ocenę skali, zakresu i zasięgu aktywności międzynarodowej kadry i studentów, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane do intensyfikacji umiędzynarodowienia kształcenia. Nie widząc możliwości korzystania przez studentów niestacjonarnych z możliwości wyjazdów do uczelni zagranicznych, Uczelnia planuje pozyskiwanie studentów z zagranicy po zakończeniu obostrzeń związanych z pandemią Covid.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 7 - kryterium spełnione

Uzasadnienie

Uczelnia stwarza warunki do umiędzynarodowienia kształcenia na kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji. Pracownicy mają możliwość i uczestniczą w programach mobilności. Studenci mają także takie możliwości, ale – co wynika z badań wewnętrznych – praca zawodowa uniemożliwia im realizację wyjazdów zagranicznych.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8

System wsparcia studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, zawodowym, naukowym oraz w wejściu na rynek pracy jest odpowiednio zorganizowany. Uczelnia wspiera studentów na wielu płaszczyznach, jednak z perspektywy studenckiej, jednym z najważniejszych elementów takiego

wsparcia jest współpraca i bieżący kontakt z wykładowcami. Studenci mają możliwość kontaktowania się z kadrą prowadzącą zajęcia na ocenianym kierunku podczas konsultacji. Terminy i godziny konsultacji są konsultowane i ustalane ze studentami. W ramach konsultacji nauczyciel pomaga w rozwiązywaniu bieżących problemów związanych z realizowanymi treściami. Studenci dodatkowo mogą kontaktować się z prowadzącymi zajęcia drogą mailową lub telefonicznie.

Studenci mogą korzystać z wielu form wsparcia merytorycznego ze strony Uczelni. Studenci mają możliwość uczestniczenia w pracach kół naukowych oferujących różnorodną tematykę badawczą, jednocześnie ucząc się pracy w zespole nadzorowanym przez doświadczonych badaczy. Studenci Wydziału mogą czynnie uczestniczyć w działalności Koła Naukowego Automatyzacji i robotyzacji oraz Koła Naukowego Public Relations. Studenci kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji są włączani przez pracowników w badania naukowe oraz ich prezentację. Za wsparcie studentów w zakresie rozwoju umiejętności oraz przygotowania do prowadzenia działalności zawodowej na rynku pracy odpowiada Uczelniane Biuro Karier. Biuro promuje swoją działalność poprzez stronę internetową oraz tablice ogłoszeniowe w Uczelni.

Wsparcie w procesie uczenia się dostosowane jest do potrzeb różnych grup studentów. Uczelnia zapewnia studentom możliwość indywidualnej organizacji studiów. Szczególnie uzdolnionym studentom, wyróżniającym się wynikami w nauce, umożliwia się studiowanie według Indywidualnego Programu Studiów (IPS), pod opieką wybranego nauczyciela akademickiego. Student, korzystający z urlopu macierzyńskiego lub wychowawczego, samodzielnie wychowujący dzieci, będący osobą niepełnosprawną lub opiekunem osoby niepełnosprawnej, pracujący w systemie pracy wielozmianowej, studiujący równocześnie na innym kierunku studiów lub w innej uczelni, a także w innych, szczególnie uzasadnionych przypadkach, może ubiegać się o zastosowanie indywidualnej organizacji studiów. Studenci osiągający dobre wyniki w nauce mogą studiować na więcej niż jednym kierunku lub specjalności studiów, także w innej uczelni. Zgodę, na pisemny i uzasadniony wniosek studenta, wyraża dziekan. Uczelnia wraz ze Stowarzyszeniem WAGA organizuje opiekę nad dziećmi studentów w czasie weekendowych zjazdów. Świetlica mieści się przy kampusie GSW.

Uczelnia umożliwia studentom podjęcie aktywności artystycznych, sportowych, organizacyjnych oraz charytatywnych. Organizowane są wydarzenia artystyczne i integracyjne. Studenci mają również możliwość rozwijania kompetencji społecznych poprzez udział w projektach charytatywnych.

Studenci z niepełnosprawnością mają zapewnione wsparcie ze strony Pełnomocnika Rektora ds. osób niepełnosprawnych. Zapewnia on tym osobom dostęp do oferty edukacyjnej Uczelni na zasadzie równych szans oraz stwarzanie możliwości pełnego udziału w procesie kształcenia. W uzasadnionych przypadkach student z orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności może ubiegać się o dostosowanie nauczania do indywidualnych potrzeb wynikających z rodzaju niepełnosprawności.

Na Uczelni funkcjonuje uporządkowany system składania skarg, zażaleń oraz wyrażania opinii.

Studenci mają możliwość złożenia skarg drogą ustną, pisemną oraz poprzez samorząd studencki bezpośrednio do Dziekana. Dodatkowo władze Uczelni systematycznie spotykają się ze starostami oraz grupami podczas wszystkich zjazdów. Takie rozwiązanie pozwala na sprawne rozwiązywanie pojawiających się problemów.

Studenci informowani są o systemie wsparcia osobiście przez pracowników Uczelni podczas corocznego spotkania organizacyjnego dla studentów pierwszego roku. Dziekan Wydziału oraz pracownicy dziekanatu zapoznają studentów z organizacją procesu kształcenia oraz obowiązkiem przestrzegania zasad zapewniających wszystkim użytkownikom obiektów Uczelni bezpieczne warunki studiowania. Studenci zapoznani zostają z topografią budynku, drogami ewakuacyjnymi, umiejscowieniem gaśnic i miejscem zbiórki w przypadku alarmu przeciwpożarowego. Spotkanie organizacyjne uzupełnione jest obowiązkowym szkoleniem z zakresu BHP. Studenci pierwszego roku są informowani o możliwości zgłaszania aktów dyskryminacji lub przemocy do władz Uczelni. Uczelnia zapewnia studentom wsparcie psychologiczne.

Uczelnia zapewnia studentom wsparcie w zakresie przygotowania do kształcenia w formie zdalnej. Studenci mają również możliwość skontaktowania się z nauczycielami akademickimi poprzez pocztę elektroniczną oraz system internetowy. Zajęcia zdalne są odpowiednio zorganizowane, a studenci mogą uzyskać stosowną pomoc w przypadku wystąpienia problemów. Studenci odbywają zajęcia na platformie ClickMeeting GSW. Dodatkowo studenci mają możliwość korzystania z platformy Moodle GSW. Wykorzystywane platformy internetowe są odpowiednie i spełniają oczekiwania studentów.

Motywacja studentów do osiągania lepszych wyników spełniana jest poprzez stypendium Rektora dla najlepszych studentów. Oprócz wysokich wyników w nauce premiowana jest działalność naukowa, społeczna, sportowa oraz artystyczna. Uczelnia posiada dodatkowo własny fundusz stypendialny, z którego mogą korzystać studenci niezależnie od otrzymywania innych form pomocy materialnej z budżetu państwa. W Gdańskiej Szkole Wyższej świadczenia stypendialne przyznawane są na podstawie Regulaminu ustalania wysokości, przyznawania i wypłacania świadczeń dla studentów ze środków przeznaczonych na ten cel w budżecie państwa. Regulamin ustala szczegółowe kryteria i tryb udzielania świadczeń, wzory dokumentów oraz sposób udokumentowania sytuacji materialnej studenta Gdańskiej Szkoły Wyższej z siedzibą w Gdańsku.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 8 - kryterium spełnione

Uzasadnienie

Wsparcie studentów kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji w Gdańskiej Szkole Wyższej w procesie uczenia się jest wszechstronne, przybiera formy adekwatne do efektów uczenia się, uwzględnia potrzeby studentów, sprzyja rozwojowi społecznemu i zawodowemu studentów poprzez zapewnienie dostępności nauczycieli akademickich, pomoc w procesie uczenia się i osiąganiu efektów uczenia się oraz w przygotowaniu do prowadzenia działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku, motywuje studentów do osiągania bardzo dobrych wyników uczenia się, jak również zapewnia kompetentną pomoc pracowników administracyjnych w rozwiązywaniu spraw studenckich.

Wsparcie studentów w procesie uczenia się podlega systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 9

Uczelnia publikuje informacje na temat studiów głównie na swojej stronie internetowej oraz w Biuletynie Informacji Publicznej, również dostępnym w Internecie.

Strona Uczelni jest bardzo dobrze zaprojektowana zarówno od strony wizualnej, jak i organizacji zamieszczonych treści. Układ jest przejrzysty, a nawigacja prosta. Na stronie znalazły się informacje na temat Uczelni, lista prowadzonych kierunków studiów wraz z krótkimi opisami, informacje na temat rekrutacji, płatności, pomocy materialnej dla studentów oraz pomocy dla osób z niepełnosprawnościami. Sama strona nie posiada jednak wersji dostępnej dla takich osób.

Na stronie Uczelni zamieszczono następujące informacje dotyczące kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji: opis sześciu modułów do wyboru, opis uzyskiwanych przez absolwenta umiejętności,

potencjalne miejsca pracy po studiach oraz nazwy przykładowych przedmiotów prowadzonych na kierunku. Ponadto znaleźć tam można informacje o zapisach i płatnościach za studia.

Osoby zainteresowane, po szczegółowe informacje odsyłane są do BIP Uczelni. W Biuletynie Informacji Publicznej znajdują się: podstawowy opis Uczelni oraz prezentacja jej władz, wewnętrzne akty prawne, materiały związane z opłatami za studia oraz ze świadczeniami stypendialnymi, a także dokumenty związane z rekrutacją. W BiP znajdują się także pełne programy studiów na kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji.

Większość dokumentów w BIP jest nie starsza niż dwa lata. W szczególności nie można tam znaleźć starszych, ale wciąż obowiązujących Zarządzeń Rektora ani uchwał Senatu. Nie są one również dostępne na stronie Uczelni.

Jedyną formą oceny zamieszczanych w Internecie treści jest anonimowa ankieta, którą mogą wypełnić osoby odwiedzające stronę. Rozwiązanie takie należy uznać za niewystarczające. Nie zapewnia ono również systematyczności oceny. Zespół oceniający PKA rekomenduje przypisanie obowiązku monitorowania aktualności, rzetelności, zrozumiałości oraz kompleksowości informacji o studiach jednemu z zespołów zajmujących się jakością kształcenia funkcjonujących w Uczelni.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 9 - kryterium spełnione

Uzasadnienie

Uczelnia publikuje podstawowe i niezbędne informacje na temat studiów na ocenianym kierunku. Zakres informacji o programie studiów i realizacji procesu nauczania i uczenia się na kierunku oraz o przyznawanych kwalifikacjach, warunkach przyjęcia na studia i możliwościach dalszego kształcenia, a także o zatrudnieniu absolwentów jest odpowiedni. Monitorowanie i weryfikacja publikowanych treści wymagają udoskonalenia.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 10

Wewnętrzny system zapewnienia jakości kształcenia w Gdańskiej Szkole Wyższej został wprowadzony zarządzeniem Rektora nr 9 z 2019 roku. Podstawą jego funkcjonowania jest Zespół Zapewnienia Jakości Kształcenia, który działa na poziomie Uczelni. W skład zespołu wchodzi kierownicy katedr, prodziekani do spraw kształcenia, przewodniczący Rady Interesariuszy, Pełnomocnik Rektora ds. studentów oraz przedstawiciele samorządu studenckiego. Przewodniczącym Komisji jest doradca naukowy z tytułem naukowym profesora. Ponadto, na poziomie wydziałów, powoływane są Zespoły ds. oceny realizacji efektów uczenia się. W skład tych zespołów wchodzi dziekan wydziału, kierownicy katedr oraz przedstawiciel dziekanatu. W zespole tym nie ma przedstawiciela studentów. Zatwierdzanie i zmiany w programie studiów odbywają się zgodnie z procedurą ustaloną przez Senat Uczelni uchwałą nr 11/05/2019 z 22 maja 2019 roku. Przyjęcia na studia prowadzone są zgodnie z zasadami rekrutacji opisanymi na stronie Uczelni oraz z corocznie publikowanymi zarządzeniami Rektora GSW dotyczącymi szczegółowych zasad rekrutacji.

Raz w roku problematyka dotycząca podnoszenia jakości kształcenia omawiana jest na posiedzeniach Senatu Uczelni. Główną, a w przypadku wielu aspektów związanych z kształceniem jedyną metodą oceny są ankiety i kwestionariusze. Dokument opisujący Wewnętrzny System Zapewnienia Jakości

Kształcenia jako narzędzia systemu wymienia jedynie 4 ankiety, 2 kwestionariusze, protokół hospitacji oraz druk podsumowujący pracę nauczyciela akademickiego. Ankieta dotycząca oceny prowadzącego koncentruje się na ocenie relacji student – prowadzący. Ankieta dotycząca jakości kształcenia dotyczy głównie warunków prowadzenia studiów. Ankieta skierowana do absolwentów ocenia ogólną przydatność studiów w poznaniu wybranych zagadnień. Żadna z ankiet nie odnosi się do analizy programu studiów. W szczególności w ankietach nie ma pytań pozwalających ocenić prawidłową sekwencję przedmiotów, przypisanie punktów ECTS do poszczególnych zajęć, prawidłowy dobór metod weryfikacji efektów uczenia się, czy właściwe dostosowanie form zajęć do poszczególnych przedmiotów. Uczelnia nie przedstawiła poza ankietami, żadnych innych form oceny i monitorowania wymienionych zagadnień. Przeprowadzona przez zespół oceniający PKA analiza przypisania punktów ECTS do poszczególnych przedmiotów w porównaniu z treściami programowymi tych przedmiotów wykazała istotne niespójności (*mechanika, mechanika płynów, podstawy mechatroniki, filozofia, etyka inżynierska*). Poza ankietami Uczelnia wykorzystuje Ogólnopolski System Monitorowania Ekonomicznych Losów Absolwentów. Zakres narzędzi stosowanych do analizy, oceny i monitorowania procesu kształcenia należy uznać za niewystarczający. Żadne ze stosowanych narzędzi nie odnosi się do oceny osiągnięcia efektów uczenia się w zakresie kompetencji inżynierskich.

Przy ustalaniu efektów uczenia się dla kierunku, Uczelnia przeprowadziła badania ankietowe, na które odpowiedziało czterech potencjalnych pracodawców. Wpływ interesariuszy zewnętrznych, a zwłaszcza wewnętrznych na bieżącą ocenę programu studiów i procesu kształcenia jest ograniczony. Pomimo istnienia Rady Interesariuszy Zewnętrznych Uczelnia wykorzystuje głównie kontakty nieformalne z pracodawcami oraz wsłuchuje się w głosy pracowników. Nie jest to jednak rozwiązanie formalne, gwarantujące systematyczność oceny.

Uczelnia nie diagnozuje w sposób systematyczny i kompleksowy nieprawidłowości w zakresie procesu kształcenia, w związku z tym nie ma podstaw do systematycznego doskonalenia jakości kształcenia na kierunku.

Zmiany wprowadzane w procesie kształcenia mają charakter incydentalny (np. nieprzedłużenie umowy z prowadzącym, który uzyskiwał niskie oceny w ankiecie studenckiej) lub sporadyczny (np. wprowadzenie nowego przedmiotu lub wykładów eksperckich po zgłoszeniu takiego zapotrzebowania przez studentów lub pracodawców).

Poza akredytacjami PKA, kierunek nie podlegał nigdy ocenom zewnętrznym.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 10 - kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Uczelnia posiada formalny system zapewnienia jakości kształcenia. W ramach systemu określono odpowiednie ciała i przypisano im zadania. Tworzenie studiów, zmiany w programie studiów oraz rekrutacja odbywają się zgodnie z formalnie przyjętymi w Uczelni regulacjami. Ocena programu studiów i procesu kształcenia tylko w niektórych aspektach ma charakter systematyczny (ocena prowadzącego, badanie losów absolwentów). Wiele istotnych zagadnień związanych z jakością kształcenia (następstwo przedmiotów, obciążenie pracą studentów, przypisanie punktów ECTS) nie są systematycznie monitorowane. Katalog metod oceny procesu kształcenia jest bardzo ograniczony, podobnie jak zasób źródeł służących analizie (wyniki ankiet, system ELA). Interesariusze wewnętrzni i zewnętrzni nie uczestniczą w systematycznej ocenie procesu kształcenia. Ich wpływ na program studiów i proces kształcenia ma charakter sporadyczny i nieformalny. Zmiany w programie studiów lub procesie kształcenia są sporadyczne i nie wynikają z systematycznej oceny i monitorowania tego procesu.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

1. Zapewnienie udziału studentów w systematycznej ocenie programu studiów np. poprzez prowadzenie przedstawiciela studentów do Zespołu ds. oceny realizacji efektów uczenia się.
2. Wprowadzenie metod systematycznej oceny programu studiów zwłaszcza w zakresie: systemu punktacji ECTS, treści programowych, metod kształcenia, metod weryfikacji i oceny efektów uczenia się, wyników nauczania oraz stopnia osiągnięcia efektów uczenia się.
3. Poszerzenie zakresu narzędzi Wewnętrznego Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia o analizy miarodajnych oraz wiarygodnych danych, obejmujących co najmniej kluczowe wskaźniki ilościowe postępów oraz niepowodzeń studentów w uczeniu się i osiąganiu efektów uczenia się, analizę prac etapowych, prac dyplomowych, egzaminów dyplomowych oraz praktyk.
4. Stworzenie mechanizmów systematycznej oceny programu i procesu kształcenia przez interesariuszy zewnętrznych.
5. Uwzględnienie w Wewnętrznym Systemie Zapewnienia Jakości Kształcenia metod, narzędzi i procesów prowadzących do uzyskania efektów uczenia się w zakresie kompetencji inżynierskich.

4. Ocena dostosowania się uczelni do zaleceń o charakterze naprawczym sformułowanych w uzasadnieniu uchwały Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (w porządku wg poszczególnych zaleceń)

Polska Komisja Akredytacyjna po raz trzeci oceniała jakość kształcenia na ww. kierunku. Poprzednio dokonano powtórnej oceny programowej w roku akademickim 2014/2015 przeprowadzonej po wydanej uprzednio ocenie warunkowej. Uchwałą nr 514/2015 z dnia 25 czerwca 2015 r. Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej przyznało ocenę pozytywną i nie sformułowało w uzasadnieniu wymienionej uchwały zaleceń o charakterze naprawczym. Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej stwierdziło, na Wydziale Studiów Inżynierskich Gdańskiej Szkoły Wyższej w Gdańsku, w wyniku wykonanych działań naprawczych, usunięte zostały nieprawidłowości wskazane w Uchwale nr 512/2013 Prezydium PKA z dnia 5 września 2013 r. dotyczące efektów kształcenia, w tym ich spójności, programu studiów, infrastruktury dydaktycznej oraz funkcjonowania i skuteczności wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia. Kryteria dotyczące celów i efektów kształcenia oraz systemu ich weryfikacji, programu studiów, infrastruktury dydaktycznej oraz funkcjonowania i skuteczności wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia, uzyskały ocenę „w pełni”.